

[Jens Jørgensen]

Som ordfører for Udvalget til Valgs Prøvelse skal jeg gøre indstilling om, at stedfortræderen godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget.

Hr. *Erhard Jakobsen* er valgt i Frederiksborg Amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for Centrum-Demokraterne i denne amtskreds, overassistent *Addi Andersen*.

Udvalget til Valgs Prøvelse har i et møde i dag behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Overassistent *Addi Andersen* godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 14. januar 1992.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 132 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Beskyttelse af vidner m.v.).

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 18/12 91).

Formanden:

Jeg venter et lille øjeblik med at åbne forhandlingen i forventning om, at der bliver rimelig ro i salen.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Formålet med dette forslag er angiveligt at yde bedre beskyttelse til vidner, og dette formål støtter Socialdemokratiet meget gerne. Vi finder det forkasteligt, hvis tiltalte eller folk, der står tiltalte nær, forsøger at true vidnet eller eventuelt anvender vold i den hensigt at skræmme et vidne fra at videregive sin viden.

Vi ved, at trusler mod vidner optræder i forbindelse med sager vedrørende narko og det, vi noget unuanceret kalder rockervold eller rockerkriminalitet. Vi ved også, at vidner, der er tiltalte bekendt eller hører til i miljøet, også udsættes for trusler, mens det meget sjældent er tilfældet over for de såkaldte tilfældige vidner. Forslaget tager sigte på at beskytte den sidstnævnte gruppe, men ud fra, hvad vi rent faktisk ved, er denne gruppe næppe udsat for en reel risiko for at blive truet, endsige udsat for vold. Men det ændrer ikke ved, at det enkelte tilfældige vidne kan føle frygt, selv om den ikke er reelt begrundet, og derfor er der god grund til at overveje, hvad vi kan gøre for at minimere denne mere psykologisk begrundede frygt.

Den mest vidtgående og kontroversielle del af ministerens forslag går ud på, at det skal være muligt at anvende anonyme vidner, hvor det antages at være uden betydning for tiltaltes forsvar. I denne forbindelse bør man erindre sig, at rigsadvokaten har givet udtryk for, at den bestående retsplejelovgivning på det straffeprocessuelle område er et udtryk for en velovervejet afbalancering. På den ene side ønsker samfundet, at personer, der har begået kriminalitet, skal straffes, men på den anden side ønsker man samtidig at sikre sigtede og tiltalte en rimelig grad af retssikkerhed, og det vil derfor være betænkeligt at gennemføre væsentlige ændringer af disse regler, alene fordi der er opstået et så atypisk kriminelt fænomen, som rockerkriminaliteten kan siges at være. Socialdemokratiet deler rigsadvokatens betænkeligheder. Ved indførelse af anonyme vidner forlader man et væsentligt princip i retsplejen, nemlig at tiltalte bør vide, hvem der fremsætter de belastende udsagn, som muligvis vil medføre en meget langvarig straf.

Hertil kommer spørgsmålet om, hvem der skal føre bevis for, at vidnets identitet virkelig er uden betydning for tiltalte. Hvorledes sikrer man sig imod, at vidnet ikke i virkeligheden bærer nag, har et gammelt mellemværende med tiltalte, som han ønsker at gøre op under anonymitetens dække? Det er blevet sagt, at muligheden kun skal bruges i sjældne tilfælde, men i forslaget er der ikke sat begrænsninger. Det vil være op til rettens vurdering i den konkrete sag, og hermed er der åbnet mulighed for en glidende anvendelse, som ikke stemmer